

ԲԱԳՐԱՏ ԱՔԵՂԱ ԳԱԼՍՏՅԱՆ

ՏԱԹԵՎԸ ԹՈՂ ՏԱ՛-ԹԵՎ

Ամենաշեքում սրտով և մեծ ուրախությամբ ենք ողջունում Գևորգյան Հոգևոր ձեմարանի երկար սպասված «ՏԱԹԵՎ» տարեգրքի յույս ընծայումը: Ուսանողական այս գրքույկը պատկերն է Գևորգյան ձեմարանի՝ վավերական վկայություներն ապրող և կենդանի *աշակերտության*, որ ինքնարտահայտության այսպիսի ձեռնարկներով, տվեալն աշխատանքով, առաջագնաց և նպատակասլաց ընթացքով պիտի վերածվի *առաքելության*:

ՏԱԹԵՎԸ, ծնվելով Գարեգին Կաթողիկոս Հովսեփյանի, Կարապետ Կալանթարյանի, Կոմիտաս վարդապետի, Գալուստ Տեր-Մկրտչյանի և մեր մյուս մեծերի շնչառությամբ միախառնված պատերի ներքո, որ կոչվում է Գևորգյան ձեմարան, ձեր՝ այդ ձեմարանի սաներիդ յավագույն ընծան է նախ և առաջ նրանց հիշատակին: Այդ շնչառության թրթռումների ունկնդիրներն են դուք այսօր և, ավելին, այն թանձրացած, խտացյալ և առաջին թոթովանքներով ներկայացնողները: Գևորգյան վերաշինված ձեմարանի առաջին հրախայրի՜ք թող բազմաբանգ ու փթթուն ծաղկեփունջ լինի նրանց շիրիմներից և մաքրափայլ ու հավերժաբույր աղոթք առ Աստված՝ վասն հիշատակացն նոցա:

* *

Վեհացնող և պարտավորեցնող անվան ներքո են դուք դնում ձեր առաջին ֆայլը.

ՏԱԹԵՎ...

Հայոց պատմության անշիջանելի ջահ, որ առաջնորդող է եղել բազմաթիվ սերունդների: Հոգևոր, մշակութային, ազգային, կրթական կյանքի մեջ լեռնացում է այն՝ դուրս բոլոր շրջանակներից, ինքը շրջանակ և պարունակ *Արժեքի* համար:

ՏԱԹԵՎ...

Բարձունք հայ եղբու, հայ մտքի, հայ կամքի: Այդ բարձունքից նառագած աննվազ լույսը մինչև այսօր նեղում է մեր կյանքի մուրճ՝ փարոսացած որպես փրկության բոցավառվող *Տույս*:

ՏԱԹԵՎ...

Անընկճելի բերդապարիսպ, ընդմեծ Տաթևացու արծվաեղջյաց դիտանոց և տարաբնույթ հարձակումներից ընդդեմ «վախ՛ն ամբուրեան» և «զէն յաղթութեան»: Իրավ է ասել. «հաւատք քո կեցուցին, զմեզ» — ոչ հնույնամբ և հիշատակությամբ, այլ՝ ապրված ու ապրվող կենդանի *Քաղաք*:

ՏԱԹԵՎ...

Աղբյուր անապատ, բխում իմաստության, գիտության, հանճարի: Զավակների խաչակիր, խաչակցած իր խաչագամ փեսային՝ Սիրո Վարդապետին, անսակարկ ու ժալոացած սեղ:

Սյունյաց լեռներից եկող հույսը, հավատը և սերը Տաթևացրել են մեր կողմնիկի անդաստանները, առանց որի ամշակության մի մեծ դատարկության առջև կգտնեինք ինքներս մեզ: Ուրեմն, *անունը* կրողը *անվանը* վայել գործով պիտի արժեցնի իրեն:

Հայտնի է, որ աշխարհիս հիմքը, կենդանության առաջին նախապայմանը շարժումն է: Առանց շարժման կդադարի գոյությունը, կվերածվի անշարժության, փարացման, կարծրացման, ճակնացման, որ հավասարազոր է անգոյության ու մահվան: Առանց արյան շրջանառության չի տրոփի սիրտը, առանց գետի ռոտզման լիճը ճանիճ կդառնա և, վերջապես, առանց պտույտի հրկիրը դուրս կմնա՝ Աստվածադիր ներդաշնակությունից անցնելով տիեզերքի անհայտության անդունդը:

Այսօր մեր Մայր եկեղեցում և ազատ ու անկախ Մայր Հայրենիքում մամենից առավել կարիք կա ներքին մարդու հոգեշարժման, վերափոխության: Անհունորեն ուրախ ենք, որ Գևորգյան ձեմարանի հարկից ներս ջրերը շարժելու, խառնելու ընթացքն է սկսում ծայր առնել *գրով* և *գրականությամբ*: Սա ինքնավայելության լավագույն ձևն է: Այն հայելի է, որում կարող ես տեսնել և տեսցնել ինքդ ինքդ: Բայց ոչ թե ցուցադրական և ինքնանպատակ կերպով *բան արած* լինելու հոգեբանությամբ, այլ որպես ընթացք ինքնահաստատման նախապարհին: Դեռևս վարդապետ և Տեսուչ, Ամենայն Հայոց Գարեգին Ա Վեհափառ Հայրապետը կիլիկիո Աթոռի Դպրեվանքում հրատարակվող «ԳԼԱԶՈՐ» համաճաման տարեգրքում 1957 թվականին հետևյալ մտածումներն է ուղղել ուսանողությանը.

«Չմոռանա՛ք երբեք, որ գիրք պէտք է իմաստաւորութի կենանքով, իրա՛ւ կենանքով, այսինքն դառնայ հարազատ և կենդանի, տաք և բաքախուն տրոփը ապրուստ՝ կենանքի: Բառերու, ուղեղէն և ուղեղով շինուած դղեակ մը չէ գրական ստեղծագործական կտոր մը... գրեցէք այնպէս ինչպէս կը զգաք, կ'ապրիք ու կ'ըմբռնէք կենանքը: Թող շունչին տաքութիւնը գիրին մէջ անցնի, ինչպէս ջուրը սպունգին մէջ...»:

1973 թվականին Ս. Էջմիածնի Հոգևոր ձեմարանից առաջին անգամ լույս տեսավ «ՏԱԹԵՎ» տարեգիրքը: Ավա՛ղ, այն մեկ համարից անդին չկարողացավ շարունակել իր կյանքը: Դու՛ք՝ սիրելի՛ Գևորգյանցիներ, այսպիսով վերակենդանացրի՛ք «ՏԱԹԵՎ»-ը, սակայն ունենալ այլ բան է, պահելն ու հարատևելը՝ մեկ այլ բան: *Հարատևությունն է արժեքների ստեղծում:*

Բնականաբար, այս ձեռնարկը պիտի մեծամեծ հավակնությունների տեղիք չտա, այլ դառնա այն օջախը, մթնոլորտը, որտեղ ամեն Գևորգյանցի գա թաթախվելու և համ տալու նրան: Ձեր հետաքրքրությունների, զգացումների, խորերդածու-

թյունների աշխարհը պիտի լիարժեք կերպով քացվի այստեղ՝ վերածվելով հրապարակի և ասպարեզի լայն հորիզոնների համար:

Մե՞նք տեսնե՞ք բավականին լեցուն ձեր Տարեգիրքը, որում տեղ են գտել կրոնական, քառասիրական, պատմական, գրական ստեղծագործություններ: Դրանք աշխատանքի, պրպտումի գեղեցիկ արդյունքն են: Տեսնե՞ք ձեր զգացումները, ուրվագծեցի՞նք ձեր հոգեկան, իմացական մտապատկերը և խրախուսում են՞ առավել զարգացնել, ազնվացնել ու բյուրեղացնել դրանք:

Բարձրորեն գնահատում ենք Տեսուչ հոգեշնորհ Տ. Հայկազուն Մ. Վրդ. Նաթարյանին և «ՏԱԹԵՎ»-ի խմբագրակազմին՝ մտահղացման և կատարած աշխատանքի համար, որով դաշտ է ստեղծվել նոր իրագործումների, գիտական, գրական հանգրվաններով առաջանալու ճշմարտության ճանապարհով:

Մայր Աթոռ Սուրբ Էջմիածնի «Էջմիածին» պաշտոնական ամսագրի խմբագրակազմի շնորհավորանքը հոգվածագիր հեղինակներին, ովքեր իրենց ստորագրություններով աշակերտական կյանքում հիմնավորում և սկզբնավորում են այն շինարարությունը, որ, քար առ քար դրվելով, վերածվում է մի սփանչելի, հոյակերտ շենքի: Մաղթում ենք, որ այս անունները նախանձախնդրության առիթ դառնան մյուսների համար՝ իրենց մասնակցությունը, անդամակցությունը բերելու այդ անանցանելի գործին:

Թող բազմապատկվի ձեր թիվն ու որակը, որպեսզի լեռների թագուհի Տաթևը վերաբխի ու կենդանանա «ՏԱԹԵՎ»-ի ճանապարհով՝ Գևորգյան Հոգևոր Հիմարանը դարձնելով հարազատ հանգրվանավայր:

Աղոթում ենք Ամենակալ Աստծուն և եայցում բարեխոսությունը Տաթևի Սուրբի՝ Մեծն Տաթևացի Վարդապետի, որ ձեր կյանքը դառնա հարանուն վերելի՝ անընդհատ և տևական, գրիչը՝ անբաժան կյանքից, որպեսզի մի պտղունց աղ լինե՞ք շաղված մեր Մայր եկեղեցու և ազգի սեղանին:

Թող ՏԱԹԵՎԸ ՏԱ՛-ԹԵՎ...